ΒΙΚΙ ΚΟΛΟΜΠΕ «ΠΡΟΣΠΑΘΩ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΩ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ»

ΑΠΟ ΤΗΝ **ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ**

Η σημαντική γαλλοαμερικανίδα εικαστικός παρουσιάζει για πρώτη φορά έργα της στην γκαλερί Allouche Benias της οδού Κανάρη και μιλάει για την τέχνη της αποτύπωσης του φυσικού κόσμου και για τις περιβαλλοντικές της ανησυχίες.

«Η κύρια πηγή της έμπνευσής μου είναι η φύση. Η ερώτηση τού πώς ορίζουμε το τοπίο και πώς το αναγνωρίζουμε» αναφέρει μιλώντας στο BHMAgazino η εικαστικός Βίκι Κολομπέ. Η έκθεση «Landscape: A Philosophy of Form» της γαλλοαμερικανίδας καλλιτέχνιδας στην Ελλάδα φιλοξενείται στην γκαλερί Allouche Benias στην οδό Κανάρη 1, στο εμβληματικό κτίριο που σχεδίασε ο Ερνέστος Τσίλλερ, και η οποία με τις εκθέσεις που διοργανώνει δίνει δυναμικό «παρών» στον αθηναϊκό εικαστικό χάρτη.

Τα έργα της Κολομπέ εξερευνούν μία περιοχή όπου η αφαίρεση και το φυσικό στοιχείο συναντιούνται, αποτυπώνοντας ουσιαστικά ασυνήθιστες, περίπλοκης ομορφιάς εικόνες. «Πρόκειται για ενστικτώδη έργα» εξηγεί. «Συχνά δεν αναφέρομαι σε ένα τοπίο αυτό καθαυτό, αλλά μάλλον προσπαθώ να δημιουργήσω έναν οπτικό καταλύτη που παρακινεί την αντίληψή μας για τα τοπία και το πώς τα φανταζόμαστε».

Γεννημένη στο Παρίσι, από μητέρα φιλιππινέζικης καταγωγής, η 66χρονη σήμερα εικαστικός ως παιδί ταξίδεψε πολύ με τους γονείς της σε όλη τη Νοτιοανατολική Ασία και την Ινδία. Η κουλτούρα της Ανατολής αποτελεί σημαντικό κομμάτι της αντίληψής της για τον κόσμο και εμπνέεται βαθιά από τη φιλοσοφία – καταφύγιό της, για παράδειγμα, είναι τα γραπτά του Σοπενχάουερ – καθώς και από τη φυσική και την ποίηση.

Η βαθιά αγάπη της φύσης

Σπούδασε στη Σορβόννη και ξεκίνησε την καριέρα της ως graphic designer προτού ξεκινήσει τη μαθητεία της στο ατελιέ του Ανρί Ντιμιέ (1899-1986). Εκεί μαθήτευσε πάνω στο λάδι και ανέπτυξε μία ιδιαίτερη τεχνική στην επεξεργασία του χρώματος, δημιουργώντας ουσιαστικά τη δική της παλέτα. «Κονιορτοποιώ τα χρώματα, "πειράζω" τον καμβά. Τα πινέλα μου είναι πολύ μαλακά, δεν αφήνουν σημάδια και ανομοιομορφίες, η πινελιά δεν είναι ευδιάκριτη. Προσπαθώ να εξαφανίσω το χέρι του καλλιτέχνη, λες και η ίδια η φύση να δημιούργησε τους πίνακες. Συχνά μας πλημμυρίζει το δέος, όταν κοιτάμε την ομορφιά της φύσης, ο Σοπενχάουερ το περιγράφει ως μία εμπειρία μεγαλείου. Ελπίζω να μεταφέρω στον θεατή το μυστήριο και την ομορφιά της φύσης μέσα επίσης από το μυστήριο της τεχνικής του λαδιού».

Πράγματι, τα έργα της αποπνέουν μία βαθιά διορατική ματιά στο μυστήριο της φύσης, η οποία συνυπάρχει και συνδιαλέγεται με σημαντικά ιστορικά κινήματα, από την παραδοσιακή κινεζική ζωγραφική μέχρι τον αφηρημένο εξπρεσιονισμό.

Η ελληνική εμπειρία

Για την πρώτη της έκθεση στη χώρα μας δηλώνει απόλυτα ικανοποιημένη. «Ηταν υπέροχο να έχω μία ατομική έκθεση, παράλληλα με τον Ρος Μπλέκνερ, του οποίου η ατομική έκθεση φιλοξενείται στον πρώτο όροφο της γκαλερί Allouche Benias. Οι πίνακες που παρουσιάζω εκτείνονται χρονικά από το 2005 μέχρι το 2019 (από τη συλλογή "The Earth Series" μέχρι τη συλλογή "The Antarctica Series" και την τωρινή μου δουλειά "Water and Light and Monet Series"). Είναι ένας πολύ ωραίος τρόπος να δείξω το εύρος και την εξέλιξη της δουλειάς μου». Οπως εξηγεί, πρόκειται για την αρχή της συνεργασίας της με τη σημαντική γκαλερί Allouche Benias. Ο γάλλος γκαλερίστας Ερίκ Αλούς, ο οποίος καθορίζει την νεοϋορκέζικη εικαστική σκηνή με την Allouche Gallery που δημιούργησε στον αριθμό 82 της Ganseroort Street στο Μανχάταν, είδε για πρώτη φορά τη δουλειά της στη φουάρ Armony Show «Art+Design» το 2015 και επικοινώνησε μαζί της. Κάπως έτσι η πρώτη της έκθεση στην Ελλάδα οργανώθηκε στην Allouche Benias, την γκαλερί στο κτίριο-κόσμημα της Κανάρη την οποία δημιούργησε με τον επί χρόνια συνεργάτη του, τον Ελληνοαμερικανό Τζορτζ Μπενίας. «Και οι δυο τους διαθέτουν υψηλό κύρος. Η προετοιμασία της έκθεσης κύλησε τόσο ομαλά και γρήγορα. Οταν έφθασα στην Αθήνα για τα εγκαίνια δεν θα μπορούσαν να με υποδεχθούν καλύτερα ο Ερίκ, ο Τζορτζ και η επαγγελματική τους ομάδα».

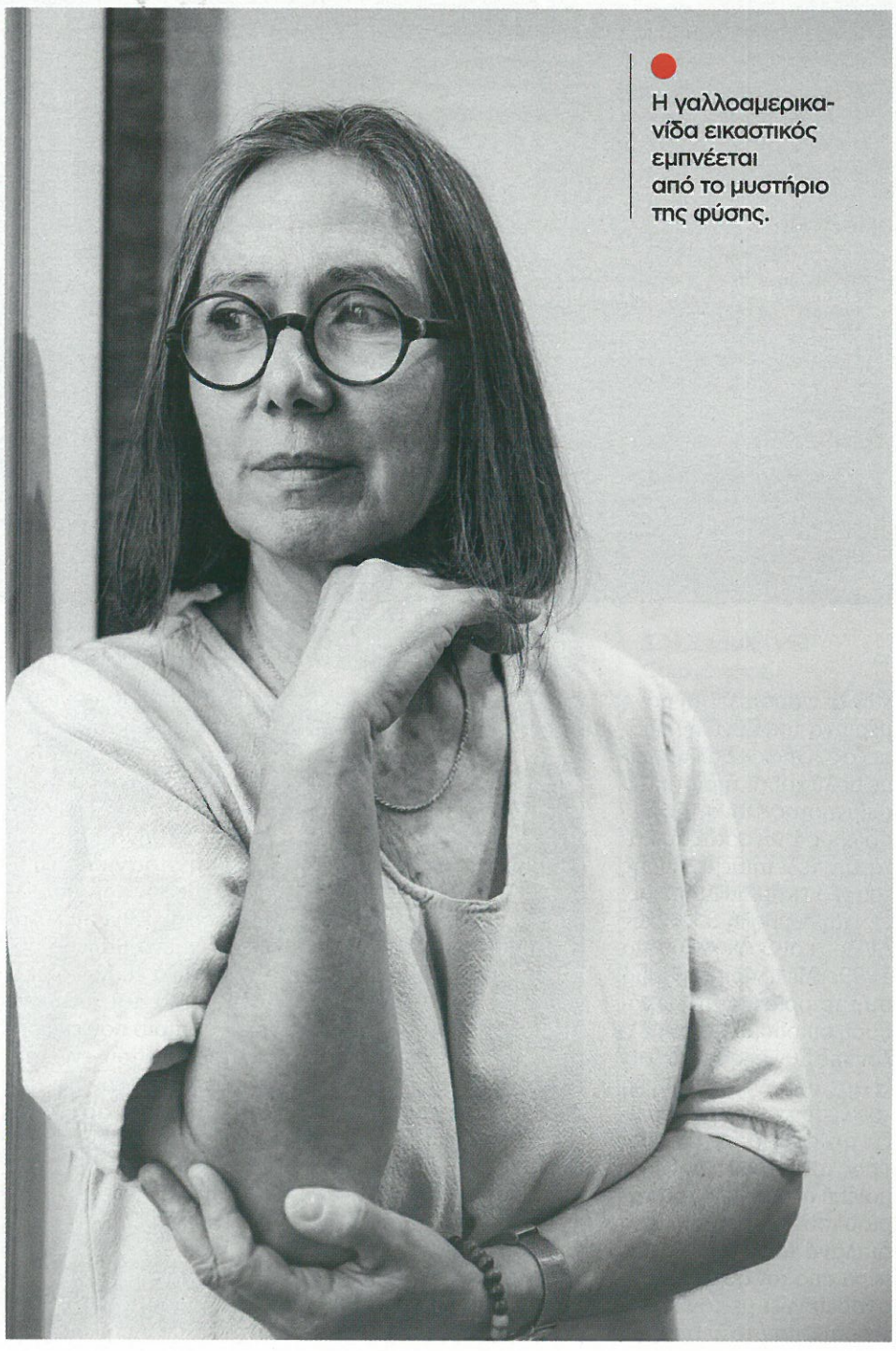

Η γαλλοαμερικανίδα εικαστικός εμπνέεται από το μυστήριο της φύσης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Η φιλοσοφία είναι ιδιαίτερα σημαντική για εμένα» αναφέρει στη συνέχεια. «Ο Πλωτίνος "βρίσκεται" όλα αυτά τα χρόνια στο κομοδίνο μου. Οι πνευματικές ασκήσεις. Η αναζήτηση τού να δεις πέρα από την εμφάνιση, από το προφανές. Για να παραφράσω τον Ανρί Μπεργκσόν: "Το να ξέρεις πώς να βλέπεις στον κόσμο των αισθήσεων είναι να επεκτείνεις το βλέμμα από τα μάτια στο μυαλό"».

Κλιματική αλλαγή και Μονέ

Η Βίκι Κολομπέ έχει ζήσει στο Παρίσι, στη Νότια Γαλλία, στη Βαρκελώνη. Τα τελευταία 20 χρόνια κύρια βάση της είναι

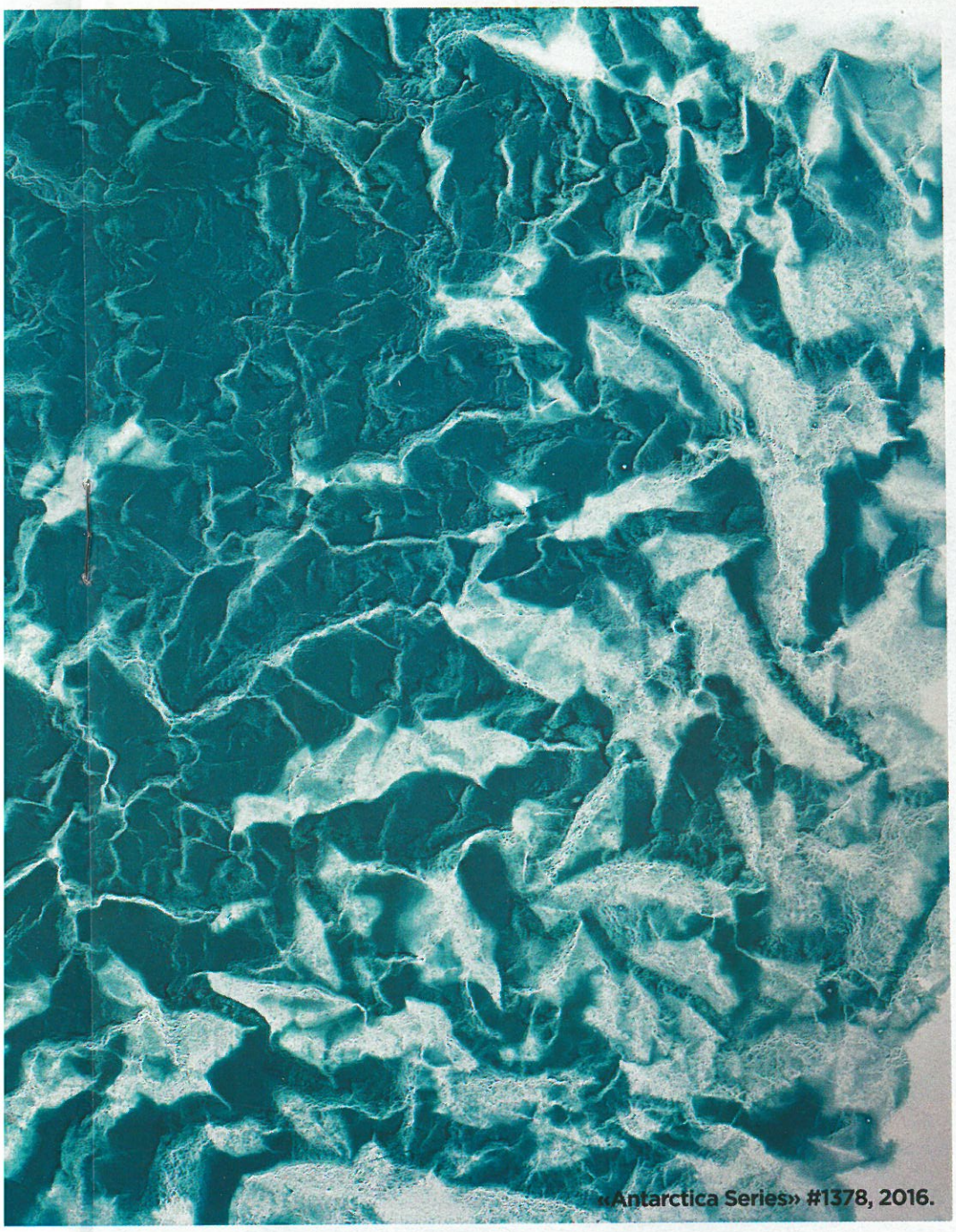
«Antarctica Series» #1378, 2016.

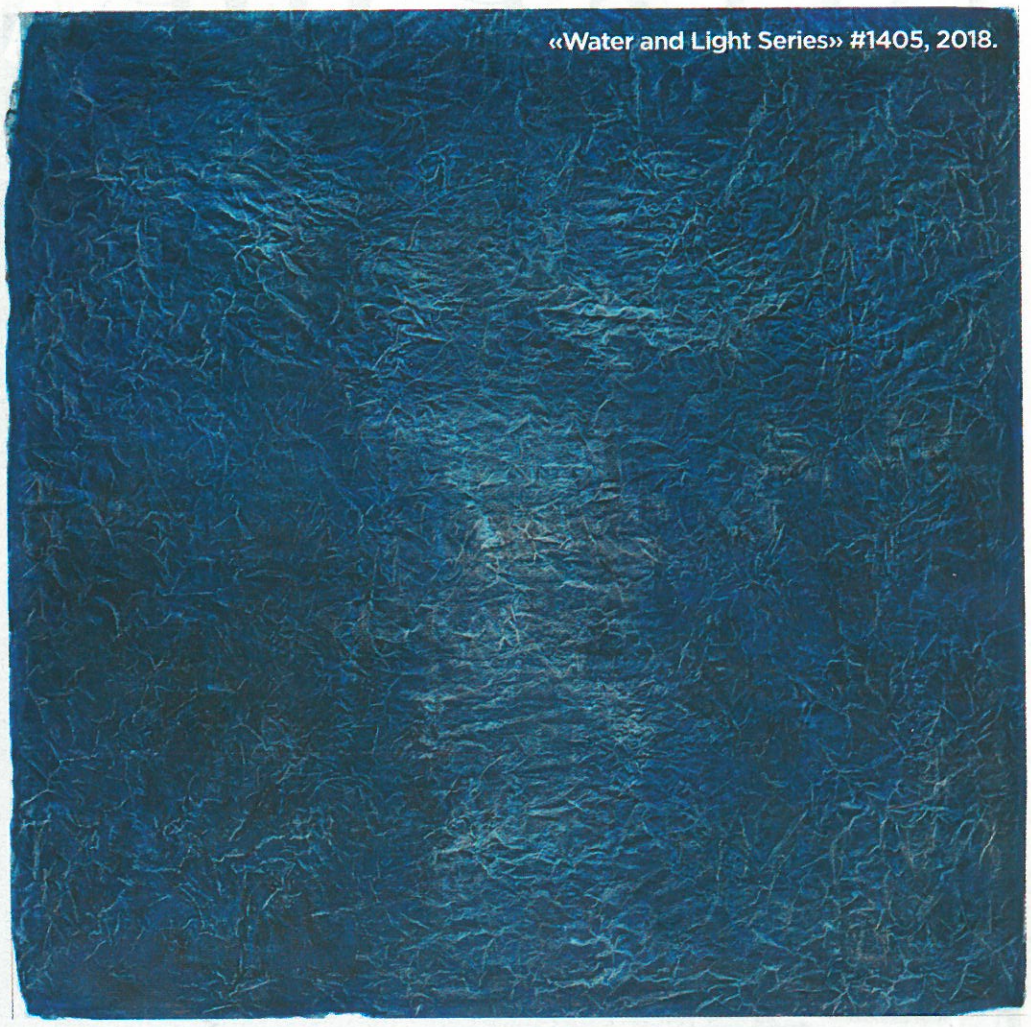
«Water and Light Series» #1405, 2018.

«Η τέχνη αγκαλιάζει τη διαφορετικότητα και ως εκ τούτου είναι μια εκπληκτική πλατφόρμα για διάλογο και αλλαγή»

η Νέα Υόρκη, ενώ μετακινείται μεταξύ Χάντσον Βάλεϊ και Παρισιού. Η αφορμή για την εγκατάστασή της στις ΗΠΑ ήταν μια υποτροφία που κέρδισε από το ίδρυμα Adolph and Esther Gottlieb. Σήμερα διατηρεί studio στο ίδρυμα Elizabeth Foundation for the Arts. Εργα της συγκαταλέγονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές, όπως για παράδειγμα στο Tucson Museum of Art και στην Albright-Knox Art Gallery στις ΗΠΑ, καθώς και στο Musée Marmottan Monet στο Παρίσι. Εκεί μάλιστα, την άνοιξη του 2020, θα παρουσιάσει την έκθεσή της με τίτλο «Vicky Colombet: In Dialogue with Claude Monet». «Το Μουσείο Μαρμοτάν Μονέ κατέχει τη μεγαλύτερη συλλογή έργων του Κλοντ Μονέ, ανάμεσά τους και το περίφημο "Εντύπωση, ανατέλλων ήλιος". Ο Μονέ θεωρείται πρόδρομος της αφηρημένης τέχνης. Και εγώ βλέπω τον εαυτό μου ως έναν κληρονόμο του».

Οπως εξηγεί η Βίκι Κολομπέ, η ομορφιά της φύσης, ένα στοιχείο που για τον Μονέ ήταν δεδομένο, σήμερα βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο και εξαφανίζεται μπροστά στα μάτια μας. «Αν εξακολουθήσουμε να καταστρέφουμε το φυσικό μας περιβάλλον και χάσουμε τη βαθιά σύνδεση που έχουμε με τη φύση, δεν θα μπορέσουμε να επιβιώσουμε. Πρόκειται για μια τραγωδία, και σε αυτό το σημείο βρισκόμαστε σήμερα. Ο Κλοντ Μονέ μάς έδωσε ένα μεγάλο μάθημα με την αγάπη του για τον φυσικό κόσμο και το θαύμα του και ταπεινά ελπίζω να κάνω το ίδιο στον "διάλογο" που πρόκειται να έχω μαζί του».

Η ίδια άλλωστε δεν κρύβει τις περιβαλλοντικές της ευαισθησίες, κάτι που γίνεται φανερό και στη σειρά έργων της «Antarctica». «Για πάνω από 30 χρόνια η επιστήμη μάς προειδοποιεί για τους σοβαρούς κινδύνους της κλιματικής αλλαγής και οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε αλλάξει τις συνήθειές μας με κανέναν τρόπο. Η νέα γενιά τώρα βλέπει την τύφλωση και την ανόητη άρνηση των προηγουμένων. Διαβάζουμε τώρα περισσότερο από ποτέ για τις επιπτώσεις και τις συνέπειες αυτής της έλλειψης σεβασμού απέναντι στον πλανήτη. Αλλά η επιστημονική γλώσσα δεν προκαλεί τον ίδιο συναισθηματικό αντίκτυπο όπως η τέχνη, η ποίηση, η λογοτεχνία, ο κινηματογράφος. Εχω δει ανθρώπους να επηρεάζονται βαθιά και να κινητοποιούνται για το περιβάλλον ακούγοντας ένα ποίημα για την κλιματική αλλαγή. Το συναίσθημα και οι εικόνες που μεταβιβάζονται σε λέξεις είναι πιο δυνατά από οποιαδήποτε στατιστική και επιστημονική προβολή. Η σειρά μου "Antarctica" αναφέρεται στο λιώσιμο των πάγων της Ανταρκτικής. Μια οπτική υπενθύμιση της κλιματικής αλλαγής και του ότι η Ανταρκτική βρίσκεται σε κίνδυνο».

Μπορεί λοιπόν η τέχνη να αλλάξει αυτόν τον κόσμο; Η Βίκι Κολομπέ προτιμά να απαντήσει μάλλον σιβυλλικά. «Η τέχνη αγκαλιάζει τη διαφορετικότητα και ως εκ τούτου είναι μια εκπληκτική πλατφόρμα για διάλογο και αλλαγή».

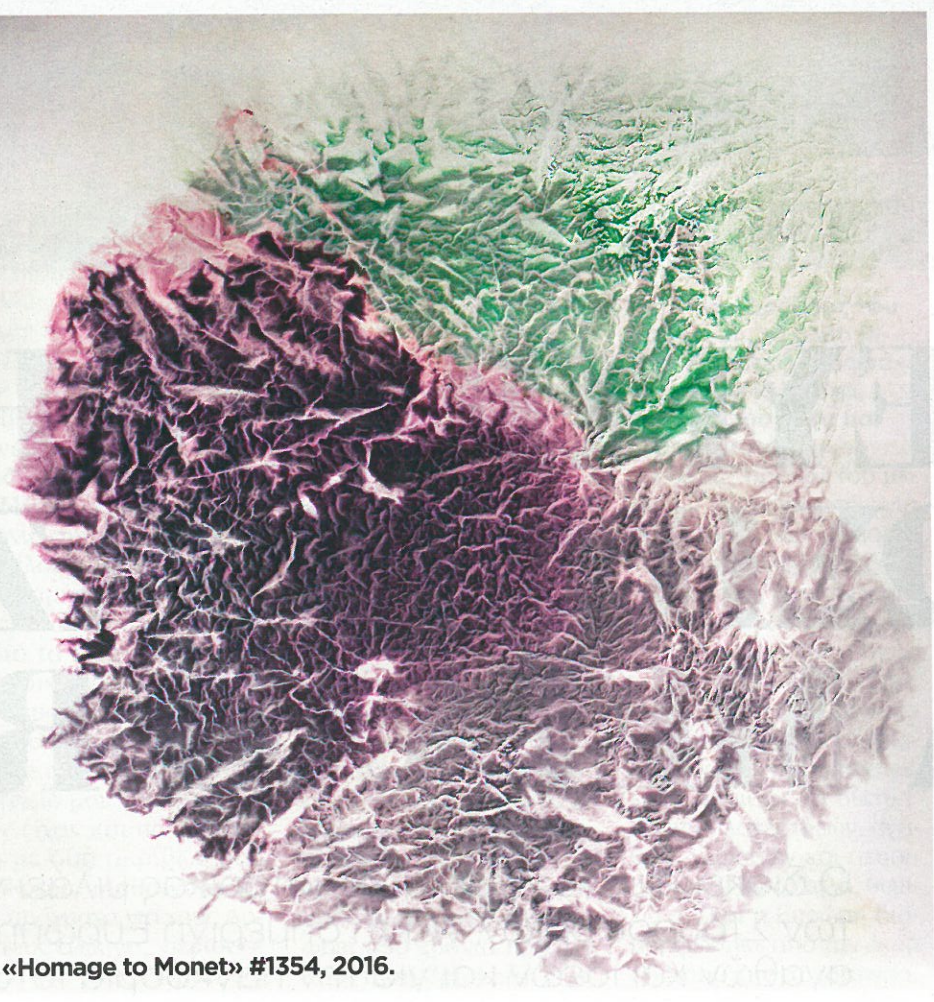
«Homage to Monet» #1354, 2016.

INFO
«Landscape: A Philosophy of Form»: Γκαλερί Allouche Benias (Κανάρη 1, Κολωνάκι), έως τις 7 Δεκεμβρίου.